

ligt, at man bliver beskattet af ejerskab af to boliger, når man kun bruger den ene i den periode, der går, til man får den solgt? Det føler vi ikke er rimeligt.

Derfor støtter Dansk Folkeparti dette initiativ, der som nævnt går ud på, at man får den tidligere praksis for beregning af lejeværdi ind i reglerne om ejendomsværdiskat.

Sonja Albrink (CD):

Det er et godt forslag, som her ligger fra Det Konservative Folkeparti og Venstre.

Jeg kan sige, at i CD har vi faktisk de samme tanker. Vi er bare ikke så hurtige på aftrækkeren, som andre partier er. Så sådan er det. Men vi mener, og vi mente også, at det var rimeligt, at i forbindelse med køb og salg af fast ejendom var det sådan, at man ikke blev beskattet med ejendomsværdiskat af begge boliger. Derfor mener vi, det er glædeligt, at skatteministeren heroppefra tilkendegav, at man ville kigge på det. Vi vil i hvert fald gerne give tilsagn om, at vi vil støtte det her forslag på en eller anden måde, hvis vi kan finde ud af det.

Jeg skal også på Kristeligt Folkepartis vegne tilkendegive, at de også meget gerne vil være med til at se positivt på det.

Vibeke Peschardt (RV):

I Det Radikale Venstre synes vi faktisk ikke, det er noget godt forslag.

Nu fik man endelig nogle helt klare regler omkring ejendomsværdiskatten, og så lægger det her forslag altså i virkeligheden op til på nogle punkter at gå tilbage til den gamle ordning. Det er vi i hvert fald ikke interesseret i at medvirke til.

Men vi hører naturligvis, at skatteministeren siger, at der er problemer i det her, og i det omfang, vi kan medvirke til at løse de problemer, vil vi selvfølgelig gerne gøre det. Men man skal være meget, meget forsigtig, før man piller for meget ved det garnnøgle her, der hedder ejendomsværdiskat, nu, hvor der endelig er blevet klare, overskuelige og forståelige regler.

Så vi kan ikke støtte forslaget, som det ligger her.

Frank Aaen (EL):

Det er jo velkendt, at der er omkostninger forbundet med køb og salg af boliger, og det, vi taler om her, er såmænd ikke den største del; det er en af de mindre dele af de omkostninger.

Når man også ser på, hvilke gevinster der faktisk typisk scores på boligmarkedet i øjeblikket på grund af de stærkt stigende huspriser, så vil jeg sige, at det er ikke her, jeg synes man har mest brug for at bruge penge.

Der er mange andre velfærdsområder, hvor jeg synes, der kunne bruges flere penge, end man gør i dag, og som jeg bestemt ville prioritere frem for at give en støtte til en gruppe i befolkningen, som typisk får meget store, arbejdsfri gevinster på grund af de stigende ejendomspriser.

Så vi siger nej tak til det her forslag, og vi synes heller ikke, ministeren behøver at gøre sig store anstrengelser for at finde nogle udgiftskrævende forslag på det her område.

Anden næstformand (Henning Grove): Ordføreren for forslagsstillerne.

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg føler mig næsten hensat til samme situation som en kendt Holberg-figur. Han sagde: »Drømmer jeg, eller er jeg vågen?« Jeg vil gerne kvittere for den meget positive modtagelse, som beslutningsforslaget har fået.

Jeg vil godt sige, at grunden til, at det kom til verden, var, at vi sad og kiggede lidt på de forhandlinger, der havde været omkring indførelsen af pinsepakken og dermed også ejendomsværdiskatten, og så faldt vi egentlig over noget debat, der havde været imellem hr. Jacob Buksti, der på det tidspunkt var Socialdemokratiets politiske ordfører, og Venstres skattepolitiske ordfører, hr. Peter Brixtofte.

Og der må vi erkende, at det egentlig fremgik af den socialdemokratiske politiske ordførers udmeldinger, at man i realiteten videreførte det gamle system med eksisterende rabatorrdninger og knæk, som det blev udtalt.

Så har vi jo efterfølgende kunnet se, at den nye ejendomsværdiskat med de ulemper, der så lå i den her specielle ordning med, at man skulle betale både for det fraflyttede og det tilflyttede hus, syntes vi var en meget, meget uretfærdig beskatning.

Nu har vi nævnt eksemplet med en medarbejder, der skifter arbejde til en anden landsdel og har vanskeligere ved at få solgt sin ejerbolig. Men jeg vil da godt nævne et andet eksempel, som måske ikke er mindre interessant, og det drejer sig om ældre – nu er det primært kvinder, fordi vi stadig væk lever længere end mændene. Vi er i en situation, hvor vi får tilbudt en ældre-